લયેલા મજનું.

તથા

છેલબટાઉ મોહેનારાણી.

તદ્દન [illegible] રાગ રાગણી.

મુંબઈ:

ઓરિયન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું છે.

સન ૧૮૮૧.

(કિંમત ૫ આના.

તમાંશે લયેલા મજનું.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

એક દીવાનખાના.

(જીસમે મજનુકા પીદર અબદુલા પીસરકી તલબમે મુનાજાત કર રહા હયે.)

(અગર આ તુરકે શીરાજી—વોહ રાહ.)

અબદુલા—એ લાશક હયે તુંહી હાજત રવાયે દો જેહાં યા રબ,
મેરે મતલબકી ખબર લાવેગા તુંઇ બેગુમા યા રબ.
તેરે અફઝાલસે દવલત વ હશમત મુજકો હાશીલ [illegible]
મગર લડકા નહીં [illegible] સબબ હું નીમજા યા ર[illegible]
સજર હયે વો નીકમો ફુલ નહીં જીસકો કે આતા હયે,
જો હોવે બે પીસર ફુંહી હયે વોભી દરજેહાં યા રબ.
શીવા તેરે નહીં મયે ગયેરસે ઉમ્મેદ રખતા હું,
તુંઇ હયે માલેક બહારો બરેકાનો મકાં યા રબ.

(બયેત.)

અબદુલા—કીસ કામકા વોહ ઘર હયે કે જીસ ઘરકો દર નહીં,
ના કારી હયે વો સીપેકે જીસમેં ગૌહર નહીં.
બેકદર વોહ સજર હયે કે જીસમે સમર નહીં,
ના કામ વોહ દવા હયે કે જીસમે અસર નહી.
વીરાના હયે વોહ મુલક કે જીસમે બશર નહીં,
અયે સાંઇ વોહ પીદર હયે કે જીસકો પીસર નહી.

ઠુમરી.

(બાગીરે મારી જાન—વોહ રાહ.)

એક નોકર—શાદહો મેહેરબાન,
બજ્જકી યારીસે.—શાદહો૦
તોરા સીતારા ચમકન લગા,
ફરઝંદ હુવા ઝીશાન.—બજ્જકી૦

દાદરા.

(ઓ ગોરી આલીને નેજારા ભર મારારે—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ઉમીદ લાયા મેરી બર, અહેસાન હયે તેહારારે,
અહેસાન હયે તેહારારે, તુંઈ હયે બખ્શ નેહારારે.—અહેસાન૦
ઘર જીસકે ફરઝંદ આજ હો પયેદા,
વોહ નોકર હયે હમારારે.—અહેસાન૦

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

એક દહેકાનીકા મકાન.

(જીસમે બેગમકા હાત પકડે હુવે બાંકેમીયાં
દાખોલ હોતા હયે.)

(સાડે તીન પઇશે એક મછલી ના બેચુંગા—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—બેગમ પારી મેરી, સુન ખુશીકી ખબર.
અબદુલાકે ઘર આજ હુવા હયે ફરઝંદ,
શહેરમે ખુશહાલી હુઈ હયે દુચંદ.—બેગમ૦
તુજકોભીતો સાત મહીનેકા હયે હમલ,
બચ્ચા જન જલદીતો ઇનઆમ લેવેહમ.—બેગમ૦

કાહારવા.

(મેરે ભોલે નવાબ—વોહ રાહ.)

બેગમ—અરે જંગલી મુવે, અરે જંગલી મુવે,
અકલ અપણી રખકે કાંહાં તું ગીરા.—અરે૦
અશીમ ખાકે લુચોંસે કરતા હયે તું બાત,
જા યાંહાંશે વરન મયે મારૂંગી એક લાત.—અરે૦
સાત મહીનેમેભી કહીં હોતા હયે પીસર,
હયે કીસે હયાં ઇખત્યાર કહે અયે ક્રેસ્તર.—અરે૦

(બયેત.)

બાંકેમીયાં—મુઝકો ગરઝ પીસરકી હયે ઇસ વક્ત જન શીતાબ,
વર્ન કરૂંગા તુજ પ મયે બેગમ બહોત આઝાબ.
લડકા જો હોવે આજતો ઇનઆમ પાવે હમ,
ફૂર હોવે તો કયા મીતીમે ઉસકો મીલાવે હમ.

(બયેત.)

બેગમ—બેહુંદ એ સુખન ન ઝબાંસે નીકાલ તું,
દરગોર આ તું હોંશમેં મુહકો સંભાલ તું.
બુડા હુવા હયે અબતો પકડ કુછ ખીયાલ તું,
દુખયાકો દે રહા હયે કયું રે જામલાલ તું.
બાંકેમીયાં—ઇસ તરેહ તો ન માનેગી જીનહાર એ બલા,
એક લાત મારતા હું તો જનતી હયે બરમલા.

(બાંકેમીયાં બેગમકો લાત મારતા હયે, બેગમ બેહોશાહે જાતી હયે, ઔર બચા તવલુદ હોતા હયે, ઇતનેમે દરવાજેપર તમામ દેહકાંની બચ્ચાં લેકર આતે હયે.)

લાવની.

(મન મોહન બજાવે બાંસરી—વોહ રાહ.)

સબ દહેકાંની—ચલો જાવે ફરઝંદ લેકે, અમીરકે પાસ,
આજ પાવેગે ઇનઆમ હીરે અલમાસ.
ઉસકે બાગમે ખુબ ઉડાયે, મઝે અયે યાર,
હુવે સાઅતનેક હમે હમકો પીસર અયે યાર.
કરો શુકર ખુદાકા ભાઇઓ, તુંમ હરબાર,

જુલ

અરે હારે ઓ બાંકેમીયાં જલ્દ આજા.

બાંકેમીયાં—ઝરા ઠયેરોરે, મયે અફીમ ખાલું થોડાસા,
દહુકાંની—નહીં ભાઇ છોડોરે, ઉસકો લડકા હયે ભાતા.

(બાંકેમીયાં બચ્ચા લાતા હુવે.)

બાંકેમીયાં—એ કયા બકતે હો બદકાર, પીસર મયે લાયા,
લેના ઇનઆમ કયા હીસેમેં તુમારે આયા.—ચલો૦

(કાહારવા.)

(બેટા જંબુ થોરી આગ લા દે—વોહ રાહ.)

દહુકાંની—તુંને કાંહાંસે પીસર ભાઇ એ લાયારે.—તુને૦
બેગમકો તો તેરે મહીને સાત હુવેથે યાર,
લડકા કાંહાસે લાયા ચુરાકર તુને અયે બદકાર.—તુને૦
બાંકેમીયાં—સુનલો ગવો હોતી હયે યું આકીલોકી બાત,
બચ્ચા પયદા હો ગયા જો મારા બેગમકો લાત.—તુને૦
દહુકાંની—ગડબડ સારી છોડદો ચલો અબ જાવે અમીરકે પાસ,
ઇનઆમ લેકે ખુશ હોવે ફુકરો શીપાસ.—તુને૦

(સબ જાતે હુવે.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

અમીરકી દરબાર.

(રૂત આઇ બસંત બહાર—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—આઈ ગુલશનમેં વીરામે આજ બહાર,
મુબારકબાદીકા હયે પુકાર.—આઈ૦
બુઢાપેમે તો હે આઝા હો મુબારક,
ફરઝંદ નેક અયે સરદાર.—આઈ૦

(ફાગનકે દીન ચાર—વોહ રાહ.)

દહેકાંની—આયે હયે અયે સરદાર, તેરે ઘર,
ફરઝંદકો અપને હમ લોગ લેકર.—આયે૦
ઇનઆંમકી હમ ઉમીદસે આયે,
કરદો હમે ઝરદાર.—તેરે ઘર૦

(અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ—વોહ રાહ.)

અબદુલા—અરે કોઈ હાજીર હયે નવકર મેરા,
કરો ખુબ ઇનઆમ ઇનકો અતા.
એ બચેપે લે સબ હમારેહી ઘર,
એ માહવાર લે ઇનકા ઇનકે પીદર.
લો રમમાલકોભીતો જલદી બુલા,
પીસરકી મેરે દેખે વો ફાલ આ.

(મેરે જોબનમેં હયે લાલ જડે—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—તોહે હોના પીસરકા અયે સરદાર,
મુબારક મુબારક મુબારક હો.—તોહે૦
નામ તોરા ગુમ હોવત થારે,
હકને રખ લીયો તોરી લાજ.—હો મુબારક૦

(ચલાઓ ચલાઓ ચલાઓ—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ખુશી હમે સદા, હો કયું ન બરમલા,
ખુદાને અપને ફઝલશે પીસર કીયા અતા.—ખુશી૦
પીસર ન હોનેકા થા હાંમ મુજકો સુબહો શામ,
હો વોસીપર રહેગા કાયેમ જગમે મેરા નામ.—ખુશી૦

(નુજુમી દાખોલ હોતા હુવે.

ગઝલ.

(કીસી મસ્તકે આનેકી આરઝુ હયે—વોહ રાહ.)

નુજુમી—અયે સરદાર સુનયે એ કહેતી કીતાબ હયે,
કે ફરઝંદકો આપકા ભા જવાબ હયે.—અયે૦
હો ખુરસીદશા જગમે નામ ઇસકા રોશન,
પીસર ઇસકકે ચર્ખોકા માહતાબ હયે.—અયે૦
વલે હોગા ઝુલકે પરીરૂમેપા બંદ,
એ બાઇસકી દીલકો મેરે પેચો તાબ હયે.—અયે૦

(સોતન ગર ગયે ગયેરે—વોહ રાહ.)

રામીશાગર—કલ બચેકો નહીં આયેરે,
બેકલ જીઆરા કયા મયે કરૂ અબ.—કલ૦
તલપત રોવત હયે એ સદા,
કયું કીજો ઇલાજ અબ,
દેખ સગરેકો ઘબરાવત હયે,
ચયેન જીઆ કયું પાયેરે.—બેકલ૦

અબદુલા—યા બંદ કયું હયે બચ્ચા મેરા ઇજતેરાબમે,
એ હાલબાતો દેખો ઝરા તુમ કીતાબમે.
ઘબરાતા હયે તડપતા હયે લોટતા હયે એ,
અશકોસે અપને હો ગયા હયે ગર્ક આબમે.

નજુમી—મીઠીસે ઇશ્કકે બના ઇસકા વજુદ હયે,
પહેલા એ ફુલ ઇશ્કકા ઇસે નમુદ હયે.
રઓ હશીન લઆેાડીયાં ખીજમતમે ઇસકે તુંમ,
રહેના ઝનાનખાનેમે સબ ઇસકા સુદ હયે.

(ઘરસે યાંહાં કોણ ખુદાકે લીએ લાયા મુજકો—વોહ રાહ.)

સબ—હુસ્ન કયા ઇશકા ખુદાદાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ,
ગુલસાં રૂખ કદમીતો શમશાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.
તેગસી અબરૂ હયે વર ઇશકે મીજા ખંજર હુયે,
વીસપે ગઝાબીતો જલ્લાદ હયે અલ્લા અલ્લાહ.

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પેહેલા.

(એક ઝોનાનખાના જીસમે મજનું નાઝનીનોકે પાસ બયેઠા હુવા હયે.)

ગઝલ.

મજનુ—ચેહેરા ઇશ રશકે ચમનકા જો દીખાયા તુંને,
ગુલે ઉમીદ મેરા આજ ખીલાયા તુંને.—ચેહેરા૦
ખાકી બંદોકોભી એ હુસ્નકા જુલવા દેકર,
અપની કુદરતકા કરશમા કયા દીખાયા તુંને.—ચેહેરા૦
લાલારૂઓસે હુવા સફ્યે દુન્યાં ગુલગુલ,
બાગે હસ્તીમેં અજબ રંગ એ લાયા તુને.—ચેહેરા૦
ચીતવનોમેં હયે શાંજું ચશ્મકે ગમઝે ઇનકે,
કયા મગર આફતે જાં ઇનકો બનાયા તુંને.—ચેહેરા૦

(સાંમ મોંસે બેલો ના હોરી—વોહ રાહ.)

મજનુ—ગાવો સબ મીલ માહપારા,
શાદ જીઓ હમારા.
જીરા હયે તડપત મોરા નેહાયત,
લાગત કછુ નાહીં પ્યારા,
બતીઆંકા તુમારે મુશતાક હું મયે,
ચુપ તુમારા નાહીં ગવારાં.—ગાવો૦

ગરબી.

બાંદીયાં—સદકે ન કયું હમ જાયરે,
તોપે મજનુરે હરદમ.—સદકે૦
મુખડા ચંદરસા તોરા પ્યારે,
કયું ન ગલેસે લગાયારે.—તોપે૦

ઠુમરી.

(સાત ગોરીઓકિ સાજન—વોહ રાહ.)

અબદુલા—આજ અયે મોરે પ્યારે મકતબ,
ચલો કછુ ઇલમ પડો.
ઇલમસે હયેવાં બને આદમી હયે,
જાહેલ રહેકે તું હયેવાંન હો.—આજ૦
(દોનો સાથ જાતે હુવે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

દહુકાંનીકા ઘર.

કાહારવા.

(મેરે બંગડ મીઆં--વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—ચલ આ બેઠા ખાનેકો ખાવે ભુખ લગી.
માકો તેરી મારકે તુંજકો નીકાલ,
બલા ગલેમે લીયા આપનેહી ડાલ.—ચલ૦

અઈયાર—અયેસા ખાના હમકો નહીં ભાતા હયે ઝરા,
બીરયાન પુલાવ ઔર મુતન જન ખીલા.—ચલ૦

હોરી.

(બાંકે મીરજાને ધુમ મચાઈ—વોહ રાહ.)

બાંકેમીયાં—કયેસી લડકેને ધુમ મચાઈ,
તંગ આયા હયે જીસે મેરા.
બીરયાનકે બદલે બા લાતો મુકી,
અયે ઍઅદબનાં સઝાઇ.

અઈયાર—કયું મારતા હયે ઓ બુડે મુજકો,
તેરી, બચા તેરી કમબખ્તી આઇ.

કાહારવા.

(મરીઅમ બારી મેરી—વોહ રાહ.)

લકડહારા—અરે બાંકે મીયાં, અરે બાક મીયાં,
ઝગડા કયું કરતે હો બાપ પીસર.

બાંકેમીયાં—બાના બા મયેને કહાતો આકે બદઝાત,
બરતનકો દોડકે મારા એક લાત.—અરે૦

લકડહારા—એ અદબ એ લડકા હયે મકતબમે તું ડાલ,
હાતસે અપને બંદ કરતા હયે અફઆલ.—અરે૦

(સબ જાતે હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

મકતબખાનાં.

(લએલા ઓર આખુનજી બયઠે હુએ લએલાકુ આખુનજી પડાતે હુએ ઇતનેમે અબદુલા મજનુંકુ લેકે દાખલ હોતા હુએ ઓર સબ લકડહારે અઇયારકો લેકે દાખલ હોતા હુએ અઇઆરકો મકતબમે બોઠાતે હુએ ઓર સબ લોગ જાતે હુએ.)

બયેત.

અબદુલા—કીજીએ આખુનજી મેરે કયેસપર અલતાફ કરમ,
દીજીએ ઇસકો સબક તુંમ મોહબતસે હરદમ.
હક નહીં આબકા ભુલું મયે જરા જીનહાર,
પ ઇસે ઇલિમ પહડાઇયે બા ઉલફતો પીઆર.

આખુનજી—તુમ ઇસ બાતસે બેફીકર રહો સાહેબ,
લડકા આપકા પડ લેવે ફેર ઉસી વખત કહો અયે સાહેબ.
જાનો દીલસે કરૂં મયે કયેસકે પીછે મહેનત,
આપકા લડકા પડ લેવે હો હમકુ કીઆ કમ રાહત.

આખુંનજી—અયે લડકે મયે જા ઘરસે આતા હું અબ,
મગર બશેયો તુંમ હયા સબકે સબ.
અક્ષે લયેલી એ સબમે બસ હુસીઆર હયે તું,
પહડાંનેકે ઇલમસે ખબરદાર હયે તું.
સબક મજનું લયેલીસે તું યાદ કર,
તુંહી ઉસકો લયેલી પહડા ખુબ તર.

(જાતે હુવે.)

(આજકા દીન હમે મુબારક—વોહ રાહ.)

લયેલી—અલેફસે તું યાદ કર અલાહકુ આદમ,
ઔર બેશ બુજા હીરશકે આતશકુ હરદમ.—ટેક૦
પેશે વોહ પરવરકી પનાહા માંગલે દાયમ,
તેશે તવકલકી વોહ તું કલકો રખ કાયમ.—અલેફસે૦
ટેશે તુ તીલકકો ગુનાહોકે શકા કર,
ફુર સે સે સમજ મૌતકુ તુ સબકેહી સરવર.—અલેફસે૦
જીમસે તું જલદ નેકીકી રાહ પયેછાન,
ચેસ ચુગલખોરોસે તુ દરતે રહો હરઆન.—અલેફસે૦
હએશ હબીબ એક વોહ શાહેબકોહી જાન,
ખએશ ખબરદાર ગુના હોશે વોહ નાદાન.—અલેફસે૦
દાલશે તું દસ્ત શકાવતકા બઢાદે,
ડાલશે તું ડરકે કર વોહ શાહેબકુ સમાળે.—અલેફસે.

(ગજલ.)

(શરમીંદા કમર હયે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે—વોહ રાહ.)

મજનુ—શરમીંદા હયે ખુરસીદ તેરી તસવીરકે આગે,
અખતરહો ખજીલ જયું મહે તનવીરકે આગે.—શરમીંદા૦
ખુરશીદો કમર ઔર મહેનો સરકો ઝુકાવે,
રૂખસારોકે ઔર અબરૂકી શમશીરકે આગે.—શરમીંદા૦

શુક્રતારે કૂઆ હદ જોએ સુન લેવેગા આહાબા,
દમ ઉસકા રોકેગા તેરી તકદીરકે આગે.—શરમીંદા૦
દેખા કરૂં અયે જાન તુંમે સુબહો શામ મુયે,
બયેઠ રહો તુંમબીતો એ દીલગીરકે આગે.—શરમીંદા૦

(હજી ગુઈયાં યાં લચક લચક ચલત મોવન આવે—વોહ રાહ.)

લયેલી—મોહે સૈયાં જહમક ચમક મુખડેકી દીખાયા, મન ભાયા,
ચાલ ચલત મુરદા કરત ખાકમેં મીલાયા.—સૈયાં૦
નરગીસ અખડયાં નકશા ગુલીશતો મનતો આપ આયા,
સોહાની સુરત મોહાની મુરત મોહેકો લુભાયા.—સૈયા૦

(પા લાગું કર જોરી સઆંમ મોસે બોલો ના હોરી—વોહ રાહ.)

મજનુ—મોરા દીલ આયા તુંજપર,
મોપર તુંબી અયે જાની દયા કર.—મોરા૦
પાક નજરસેં મયે દેખત હુરી,
યાદ નુરે ખુદા કર.
ઔર કછુ નાહી ધ્યાનરી,
દેખા કરૂં તોહે દીનભર.—મોપર૦

હોરી.

(સમજ મન દમકી દમકા ન મેલા—વોહ રાહ.)

લયેલી—સમજ મજનું બતીયાં અયેસી તું ન કર,
હોગે ચરચે અપને ઘરોઘર.—સમજ૦
ગારી દેગી હજારન મોહે,
સુન લેગીજો મોરી માદર.
લીપટત કાહે મોહે તુરે,
તોરાતો દીદા હયે બેદર.—સમજ૦

(મજનુ બેહોસ હોતા હૅ.)

(બયેત.)

લયેલી.—જીહાદ કી ઝરાતો કયેસા એ બેહોશ હો ગયા,
દીલમે મેરભી ઇશ્કકા અબ જોસ હો ગયા.
આ હોશમે શીતાબ તું અયે મેરે યાર અબ,
મયેભીતો દીલસેં હો ગઇ તુંજપર નીસાર અબ.

(અપણી ઝુલફ નીસાર કરતી હુવે.)

મજનું—કીસને સુગાયા મુશ્ક વ અંબર મુજે યહાં,
જીસે બદનમે મેરે આ ગઈ હયે તાબ ઔર તવાં.
અયે લયેલી સચ મયે કહેતા હું સરકી તેરે કસમ,
તેરા રહેગા નામ મુજે વીર્દ દમ બદમ.

(જાતે હુવે.)

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

(લયેલીકા મકાન, જીસમે લયેલીકો માદર દાખેલ હોતી હુવે.)

ઠુમરી.

માદર—ઓવત હયે સગરી લાજરે લયેલી હમારી.
ચરચે શહરમે હોવત હયે એ કયસે હયે વાપે નીસાર,
મકતબમેસે વાંકો ઉઠાલું ઐસી હયે સુજત કાર.—ઓવત૦
બીટીયાં મકતબ નાહીં જાઓ બોલત હયે તોરા બાપ,
કીસમતમે જો પડના હોતો આવે આપસ આપ.—ઓવત૦

ઠુમરી.

(મોરે સઇયાં કહેરે ચતુરાઇ રે.—વોહ રાહ.)

લયેલી—મયેતો મઇયાંજી પડનેકો જાઉંરે,
પડને જાઉં, ઇલ્મ પાંઉં, જગમે કાબીલ કહાઉં.
નાહીં નાહીંરે રહુંગી મયે મકતબ બીન,
કયેસી બતીયાં સુનાવે આકો મનમે ન લાઉં.—મયે તો.

બયેત.

માદર—મકતબમે પહેલે જાનેકો એ રોતીથી સદા,
ઔર અબ ન કહેતી હુંતો નહીં માનતી ઝરા.
ઇસેંતો આ ગયા પુરા ગુમાન અબ,
બાહેર ન જા અયે લડકી પકડ તું મકાન અબ.
(જાતી હુવૈ.)

(સુનો તુમ યાર પરદેસી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—ખુદાવંદા એ ગમકા સરપ મેરે કોણી તુટા હયે.
મીલું મજનુસે મયે કયેસી મુજે તો કયેદ હુઇ અયેસી,
હયે ઉલફત પાકણી હમમેં ગુમા સબ ઇનકા જુઠા હયે.
(જાતી હુવૈ.)

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

મકતબખાના.

(અપને શાહાજાદે આલમકે લીએ.—વોહ રાહ.)

મજનું—કહા લયેલી પ્યારી ગઇ એ મોરી,
નહીં લાગત પડનેમેં ધ્યાન મોરા.
મોરા આકે બીના જીરા તડપત,
કાસે હાલ કરૂં મયે બ્યાન મોરા.
મયેતો લયેલી લયેલી વીર્દ કરૂં,
વાંકે બીન નાહીં એક પલ જગમે જીઊં.
ઓશા બાર મયે તો તોહેપ મરૂ,
કછુ તોહે નહીં હયે ધ્યાન મોરા.

(બયેત.)

અઇયાર—અરે લયેલી અબ તોહે મીલ ચુકી,
વાકે નામસે મોહ ધોવન લાગો.

મજનું—અયે ગુલજારે ખુબી ખુજીસતા લકા,
હુઇ કીસ લીયે હાયે મુજસે જુદા.
તેરે હીજરમે મોરી જાતી હયે જાન,
અયે લયેલી મેરા કર ઇલાજ આ હયાં.
અલિફ્સા જો તેરા કદ હયે અયે જાનેજા,
મયે કદમોપે બેસા પડું બે ગુમાં.
તેરા હયે જો ગુનચે દહન મીમસા,
તો દીલ અસતા હું મયેભી જાં જીમસા.
ઇલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
ન ફુરકતા ઉઠતા હયે બાહારે અલમ.

(આખુંનજી સબ સુનકે દાખીલ હોતા હુવે.)

બયેત.

આખુનજી—એ લડકેનેતો ખુબ લાયા હયે રંગ,
કીયા હા વ અફસોસ સબકો તંગ.
અયે અઇયાર ઇસકો લે જા ઇસકે ઘર,
તાયે માજરા જાને ઇસકા પીદર.

(સબ જાતે હુવે.)

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા—પરદા પેહેલા.

અમીરકા મકાન.

ગઝલ.

મજનું—વસ્લ મુજકો કબ તેરા લયેલી મયેસ્સર હોવેગા,
જીસ તેરે આશક તેરા અયે જાન દરદર રોવેગા.
ગર ન મુજસે મીલેગી આકે અય્યે રશ્કે કમર,
તોમ્મે ચરખે ગહુરકા ખુરસીદો અનવર હોવેગા.
ગરગદા ડરકાર તેરે મુજકુ કરે અયે શાહે હુસનું,
રસ્ક ખાનેવાલા તબ મુજસે સીકદર હોવેગા.
મુજકો અયે અઈઆર લયેલીસે મેલાએગા અગર.
તબતો તેરે દોસ્તકો જીના મયેસ્સર હોવેગા.

(તુંજ બીન સયયાં નીકસ જીયરા જાએરે.—વોહ રાહ.)

મજનું—હો મોરા વાકે બીના જીરા જાયરે,
જો ચાદે મોહે બતા તું અઈયાર,
દેખનમે વો આયેરે.—હો મોરા૦

(અઈયાર ઓર મજનુ જાતે હૈ.)

બાબ તીસરા—પરદા દુસરા.

લયેલીકા મકાન.

લયેલી—શરકો પટક રોયા ન કરે હમતો કયા કરે,
આંખોશે આશક કબ તલક ખુંન પીયા કરે.—ટેક.
વોહ મજનુ હાય્યે મજનુ મેર કાંહાં ગયા ગયા,
તા મર્ગ નામ ઉશકાણી હરદમ લીઆ કરે.—ટેક.
દીલશે કરાર ઉઠ ગયા જબસે ગયા વોહ યાર,
ફુરકતકી આગ ભરકી હમ્મે ઉશમે જલા કરે.—ટેક.

કરકે ગીરેબાં ચાક હમ દીવાનગીહીમે,
હાતોસે અપને હમહી કાંહાં તક શીઆ કરે.— ૨૪.
લયેલી હમે મજનુકી ઔર વોહ હમે યાર મેરા,
ઇશકોહી યાદ કરકે બશ રો રો દીઆ કરે.— ૨૫.
આરામ કયું હો હમકુ જબ વોહ લે ગયા હમે દીલ,
ઇશી દુખમે મજનુકેહી લીએ બશ જીઆ કરે.— ૨૬.

ઠુમરી.

(સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહર.—વોહ રાહ.)
લયેલી—તોરા ધયાન હયે મોહે આઠો પહર,
ન સમજ મોહે મજનૂં તું બેખબર.
પ્રીતકી આગસે અયે તોરે પારે,
અબ મોરા ફકત રહા હયે જીગર.
(મજનું અંદરસે બોલતા હૈ.)

બયેત.

મજનું—ખયેરાત કુછ ફકીરકુ અયે બાનું દીજીયે,
મુજે ગરીબ નઝરે એનાયત તો કીજીયે.
જલતા હયે જયસે સમાકે ખાતર પતંગ સાર,
વાઝાહી ભુખસે મયે હુવા અબ હું તંગ આહ.
જીયું ગુલકે લીએ બુલબુલ ચમનબીચ જાયે હયે,
વયસા ગરીબ ભીખકે ખાતર યાંહાં આયે હયે.

ઠુમરી.

લયેલી—એતો મજનુકી આઇ આવાઝ,
આયા મોહે દેખનેકો.—મજનું૦
ઘરમે વાંકો કયસા બોલાઉં,
કાહું જાન ન લેદે રાઝ.—આયા૦

ગઝલ.

(જબ તલક એ જીંદગાંની યા લાકી યે લાહી જીયે.—વોહ રાહ.)

મજનું—લબસે લબ એ લાલારૂ હમકો મીલાને દીજીએ,
દાગ હશરતકા મેરે દીલસે મીટાને દીજીએ.—લબસે૦
શમઆરૂજો આપ હોતો મયેભી પરવાના હું જાન,
આપકી માહાફીલમે ફીદવીકોભી આને દીજીએ.—લબસે૦
શરમકો તુમ પાસ રખકે મત મીલો હમસે સનમ,
જાન જાતી હય મેરી તો જાન જાને દીજીએ.—લબસે૦
સંગ દીલ હો મીસલે બુત તુંમ બાતજો કરતે નહીં,
હું પુંજારી મરતો કદમોપર જીુકાને દીજીએ.—લબસે૦

(વોહી રાહ.)

લયેલી—મયેભી મજનું જાનો દીલશે આપ પર બલહાર હું,
લયેકીન માકે જુલમોસે લાચાર હું.—મયેભી૦
હો ગઈ જીસ રોઝસે તુમસે જુદા ઉસ રોઝસે,
તેગે ફુરકતે અયે જાને જાં મયે દીલ આફગાર હું.—મયેભી.
ખાર એ દીલમે ખટકતા હયે કે મયે કોઈ રંજેશ.
અયે ગુલઝાર બસ તેરે ગલેકા હાર હું.—મયેભી૦
જાનઃએ ઘરકો કે મા આવેગી મેરી અબ યહાં,
પર રખો એ યાદ તુંમપર શીફતા હરબાર હું.—મયેભી૦
(મજનું જાતા હૈ ઔર માદર આતી હૈ.)

(કાએ રોસે બાલમમે મોરા.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેદે મોસે લયેલી તુંએ,
આયાથા યહાં જો વોહ કોન થા જવાન.
ગયેરકા લડકા આયા યાંહાં કયું કર,
મોહે વાકે દેખનેસે આયા હયે ગુમાન.

(વોહી રાહ.)

સયેલી—નાહીં મખ્યાં બોલો અયેસા નેક થા જવાંન,
વાંકા કયા કરૂં બ્યાન.
પાક મોહબ્બત હયે વાસે હમારી,
નાહીં કછું દીલમે તુમને લાના બદગુમાન.

માદર—ઇઝત હમારી જાતી હયે કયું તું અયે બદશઆર,
હરગીઝ ન ફેર ગુફતગુ કર ઉસેં ઝીનહાર.
મયે જાકે બાપસે તેરે કહે દેતી હું એ હાલ,
જીના તેરા કરેગા વોહ બેશુબોહ શક વ બાલ.

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

અમીરકા દીવાનખાના.

(કહું કેયા ફલકકા સતાયા હું મયે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—અબતક નહીં આયા મેરા પીસર હયે,
સબબ ઇસકા કયા ખાલિકે બહરો બર હયે.
લડકે તો મકતબસે સબ આ ગયે હયે,
મગર કહાં વોહ મેરા લખતે જીગર હયે.—અબ.

અય્યાર—અયે સાબ ચર્નપર સીસ ધરત હું,
આપકો બેટા લો નામ.
લેવન લાગે તોહી આયેપર દેખતો સહી,
હાલ કહા બના હયે.

(નંદજીકો લાલા મોરા નંદજીકો લાલ.—વોહ રાહ.)

મજનુ—એક પરીને મારા મોહે એક પરીને મારા,
જાદુ મોહપર ડારા.—મોહે
ચંદરસી સુરત, મેહરસી મુરત.
રખતી હયે માહપારા,
જીસ મયેને ચાંહપર વારા.—એક.

(કએઝી તોરી ખીલાફ.—વોહ રાહ)

અબદુલા—મોહે હાલ પ્યારે સુનાવો,
નાહીં યું તન મલાવો.
કોન પરીસે લગાઈ પ્રીત,
મોહે તુંમરે બતાવો.
વાંસે તોહેબી યાહ દુંગા મયે,
શાદ તુંમ અબ હો જાવો.—મોહે.

અખ્યાર—અરે કાહેકી પરી ઓર કાદરકી બાત, ઓ અબદુલ રહ-
માન અમારકી બીટયાં હયે લયલી. વાંકી પ્રીતમે ફસે હય.
અયેજી કયા પરી રસ્તેમે પરી.હય? જો આકો મ્હાલ જાયગી.

(દીખા ચુકી તું કરતબ ન્યારે.—વોહ રાહ.)

મજનુ—જલા ચુકી તું જીરા મોરા,
અબતો મુખડા દીખલા તોરા.
નાહીં માલે મોસે લયલી તું જો,
મોરા રહેગા ન મનવા સોરા.

(લાગી હયે લગન તુજસે છોડા કોન મકેગા.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—કાહેરે ભલા બાવત હય ગમ ઇતના ભારા,
હું બાપકો જવાકે મયં પયેગામ તેહારા.—કાહેરે.
મયે શાદી તોરી વાંસેહી કરદુંગા અયે બેટા,
કયા ખાવર નહીં તોહે રેએ કહેના હમારા.—કાહેરે.

અખ્યાર—યહાં તો વોહ મસલ હુઈ કે બાચ પકડો,
મોહે જોર આયા, બીચારો.
બુડો ઇતના સમજાવત હયે ઓર લયેલીકા,
જાગે હુરો પરીયાં દીલાવત હયે,
પર નહીં, હું તો લયેલી હીલું.

બાબ તીસરા—પરદા ચોથા.

અબ્દુલ રહેમાન અમીરકા ઘર.

(બયેત.)

અબદુલ રહેમાન—ઉસ બેહયાકો રખને ન દે બાહીર તું કદમ,
લડકીસેં અપેની હો ગયે બેજાર હાયે હમ.
ઉગનેહી બેસવાઓસી સીખી હયે ઉસને ચાલ.
એ બાત સુન બહોત હુવા દીલકો મેરે મલાલ.
(અબદુલા દાખલ હોતા હૈ.)
અબદુલા સાહેબ આપ યાંહાં તશરીફ લાયે કયું,
ઘરમે એ ખાના જાદકે કહીએકે આયે કયું.

(કાન બહયા ન મરોરે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—મયે એ અર્જ કરૂંરે હમસે કીજે સગાઇ,
મજનુકે ખાતર કરત હું ગદાઇ.—મયે૦
કયેસકો કીજેરે ચેરા અપના,
દીજીએ લયલી વાકો આયે ભાઇ.—મયે૦

બયેત.

અબદુલ રહેમાન—કયા કહેના લડકા આપકા વોહ નેકકાર હયે,
જીસકા તમામ શહેરમે શોરો પુકાર હયે.
કહેતા હું ઇસ સબબસે નહી વર્ન કહવે આપ,
કયા તુંમકો લડકી દેનેમે કુછ મુજકો આર હયે.

(આજ કાંન મોહેલીએ બાંસલી બજાઇરે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ગરચે અયબસા હય વોહ પ ખીઆલ તુંમ ન કીજીએ.
પાક ઉશકા મસ્ક હયે ગુલામીમેં જી લીજીએ.—ગરચે૦
નેકબખ્ત હય વોહ લડકા ઇસમે શક નહીં ઝરા,
મેહેરબાની કરકે બેટી ઉસકો અપની દીજીએ.—ગરચે૦

બયેત

અબ્દુલ રહુમાન—બેટી હમારી દેનેકી મરઝી નહીં જનાબ,
આનેસે આપકે હુવે હમ ખુશ અયકુયે કમાબ
દીલમે ઇરાદા ઔર ન કછુ અપને લાઇયે,
અઝુરદા ખાતીર હોકે યહાંશે ન જાઇયે.

બાબ તીસરા—પરદા પાંચવા.

મજનુકા મકાન.

(મેરે બાદ કંઇએક ઝાલને.—વોહ રાહ.)

મજનુ—તેરે ઘરશે અયે લયેલી મહાલકા,
જીસ રોઝશે હમ નીકલ ગયે.
વાહસી હો ગયે ઉસ રોઝશે,
વોહી દીનશે સાહા રમ મચલ ગયે.—તેરે૦
અબતો શોલાર આકે મીલ યાહાં,
દીલશે આહ નીકલતી હયે જું ધુંવાં.
તેરે આતશે હીજરશે અય જાં ઝરશે,
તાબ યાહા એ જલ ગયે.—તેરે૦
મુજશે બયેઠી હયે તું કીનારા કર, કર,
કેયા હયે આશનાઇ એહી મગર.
તેરે હીજરમેં ચશમશે મેરે કંઇ,
દર્યા જાના ઉબલ ગયે.—તેરે૦
ગયા જબશે પયેગામ લે ઇદર,
નહીં અબતક આયા વોહ મગર.
નહીં વોહ કુબુલે હમે અગર,
ફરેતો જીનેશે હાત મલ ગયે.

અખ્યાર—વાહ કયા નકદા નકદ જવાબ દીનો સુબહાન અલ્લાહ વોહ
અબદુલ રહમાન કહત હયે કેતીહારો બેટા બહોત નામેવર
હયે કે નહીં જો મયે વાકો આપની બેટી દુ.

(બયેત.)

અબદુલ્લા—પ્રીત ન ઉસકી કીજીએ ગરચે રખે બદ્ર હો
પ્રીત ઉસકી કીજીએ જીસકો ચાહકે કદ્ર હો
પ્રીત ન ઉસકી કીજીએ ગરચે રખે દુર હો
પ્રીત ઉસકી કીજીએ જીસકો ચાહકી મકદુર હો

(દુધ બેચન મયે ન જાવુંરે—વોહ રાહ.)

અબદુલ્લા—બન કાસીદ મયે ન જાઊરે મીયાં.—બન૦
તું વાંકા મનવામે ધ્યાન ગુઝાર.—બન.
તલપ તલપ કાહે જીરા ખોવે છાંડ દે વાકો પ્યારે,
તોહે હુરો પરીઓ મયે કર દુંગા નાર.—બન.

મજનું—હમારા દીલ છીન લીનો વાકે બીના નહીં ચયેન.
મનવા મયેને વાંકો દીયા હું પીછે કયેસા આવે,
દેવસી જાનું ઓહા ગર હુરો પરી આ જાવે.

(બયેત.)

અબદુલ્લા—ખુદકો જો ચાહે અયે બેટા ચાહ ઉસકી કીજીએ,
શંગ દીલ જો શખ્સ હોવે દીલ ન ઉસકો દીજીએ.
ઝુલ્ફ ઉસકી સુંબુલ હોતો મારે પેચાં જાનીએ,
હો હીલાલ અબરૂ અગર જો તેગે બુરાશ માનીએ.
ઉસ્કા ગુલસારૂખ અગર હવે જાન દીલસે પ્યાર તું,
ઇશ્ક ઉસકા દુ કરદે ફૂંક સરસે બારતું.

(બયેત.)

મજનું—ઇશ્ક ઉસકા મેરે રગ રગમેં સમાયા હય પીદર,
રગમેજો વોહ કહી બાહેરભી આયા હયે પીદર.

ઝુલ્ફ઼ ઉસ્કી મારે પેચાકી મેરે સર હયે બલા,
પર જીસે વાહ કાટે ફ્રેર વોહ કીસ તરાંહ જીવે ભલા.
હાં મગરચે અફસુ હયે કે મુજકો દો ઉસે મીલા,
ઓહરા હયે દીદાર હરકા ઓહીદો મુજકો જલા.

મજનું.—મેરા લયેલી બીના નહીં હો જીના,—નાહી હો.
તુમરી નશીહતસે ઓર બાવા મોરા,
ફટત હય બહોત સીના.—મોરા.
(હો દીલ જાની સોવે મત વારારે.—વોહ રાહ.)

અબદુલા—ઓ દીલ નાહીં કરો હટ પ્યારારે.—ઓ૦
કહાં તક મનાઉં તોએ અએ ફરઝંદ,
મયતો તોહેસેં હારારે.—ઓ દીલ.

(સબ જાતે હૈ.)

બાબ તીસરા—પરદા છઠા.

બાદશાહકી દરબાર.

(છાંડો લંગડવા.—વોહ રાહ.)

શંમીશાગર—હમસેં તોરી શાહ હો કયા બડાઇરે.
આલમમે તોરી ફેરે હયે દુહાઇરે.—હમસે.
કાહુંતો હેમા નાહો શીકાહ પરથવીમે તોરા રાજરે,
એશક એશક એશકરે હુસુલ હયે તો હે જગકી વાહીરે.
(ગયરતના આઇ તુજકો કુછ.—વોહ રાહ.)

શાહ—મયેને સુનાહું કયેસકા યું હાલે ઝાર હયે,
લયેલીયે જાનો દીલસે હુવા વો નીસાર હયે.
આબદુલા હરે અમીરકી ઇઝત એ શહેરમે,
ઉસકા પીસર હયે વાહસી બહોત બદયેકાર હયે.

પયેગામ લેકે વોહ ગયા લયેલીકે બાપ પાસ,
ઉસસે કીરાયા ખાલીએ કયા જાએ યાર હયે.
લયેલી વં મજનું હાઝીર હુવે જો બુલાનેસે,
તુંમ લેકે આવો ઉનકો હમે ઉનસે કાર હયે.

(રાજાજીતો સો ગએ.—વોહ રાહ.)

શાહુ—અયેસી હસીં કયા લયેલી હયે,
જો ઇસપે હુવા હયે નીસાર.
ઘરમે મેરે લડકીયાં હયે,
ઇસેં બડકે હજાર.

(વોહી રાહ.)

મજનું—આંખોસે દેખો મજનુ કે તુમ લયેલીકા દીદાર,
હુરભી હોતો કરદું ઇસકે કદમોપરસે નીસાર.
(કહું કેઆ કૂલકકા સતાયા હું મયે.—વોહ રાહ.)

મજનું—ઇસ્કકી તલવારસે ખસતાં હું મયે,
ઝુલફોમેં ઇસકેહી શાહ ખસતા હું મયે.—ઇસ્ક.
ન દેખું અગર રોઝ મયે ઇસકા દીદાર,
તો હો જગમેં બેશક મેરા જીના દુશવાર.
અયે ખુરશીદરૂ મુજપે અલતાફ કર તું,
જરા કદમોસે તો ઉઠા મેરા સર તું.—ઇસ્ક.

(બયેત.)

શાહુ—આહ ઇશ તરાંહસે એ લડકા જો ઇઝતેરાબ કરે,
એ હાલ દેખકે દીલ કયું ન પેચોતાબ કરે.
કીસીને સચ કહા કયા ઉસકો તણી જવાબ કરે,
એ ઇસ્ક વોહ હયેકે પથરકો દમમે આબ કરે,
લગાવે દીલ વોહી જીસકો ખુદા ખરાબ કરે.

(બેતા સુનીયે કમ્બખ્ત કરના.—વોહ રાહ.)

શાહ—અબદુલરેહમાન બીટયા તોરી બ્યાહ દેરે તું કયેસસે,
હુકમ તોડે હયે એસી માગ.—અબદુલ.
સેરા આકો લડાઓગે, ખુશ મારે મનકો બનાઓગે,
હુકમ બજાએ લાવોગે, ઇઝતો હુરમત પાવોગે.

(બયેત.)

અબદુલ રહેમાન—આઈ હયે સરપે હમારે એ કયા બલા,
દીવાને લડકેકો તો દં દુખતર મયે કયું ભલા.
ઓર હુકમ બાદશાહકાભી કયેસા તોડદું,
બેહતર સલાહ હયે એહીકે એ મુલક છોડદું.
અસબાબ જોકે શાદીકા તઇયાર કરતા હું,
મજનુંકી ગોદ ગવહર મકસદસે ભરતા હું.

બાબ તીસરા ખતમ.

બાબ ચોથા—પરદા પહેલા.

અમીરકા મકાન.

(નઓના લગે શો લગે પરીઅંશ.—વોહ રાહ.)

માદર—કહેના મોહે હો ઉદાસ કાહુ ગમશે,
કોન રંજ હયે પીયા કહેદોજી હમશે.
આપ દુખીતો હમભી દુખી હયે,
જીના હમારા સૈયાં હયે તુમરે દમશે.—કહેના૦

બયેત.

અબદુલ રહમાન—તુટા હયે સરપે કાહે આલમ મેરે આજ આહ.
બેટીને મેરી ખોઇ હયે માહ્દીલમે લાજ આહ.
શાહને કહાકે મજનુકો તુંમ બેટી અપની દો,
શાદીએ યહાં કલ યાકે આજ હો.
અસબાબ અબ સફરકા તું તેયાર કરકે લા.
આતા હું મયભી કાંમશે કુછ ફારીગ હો ઝરા.

માદર—તેયાર હો અયે બેટી કે કરતે હયે હમ સફર,
ઇસ મુલકમે નહીં તેરા રહેનેકા અબ પીદર.

લયેલી—ઇલાહી સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ,
જુદા મજનુશે હાયે હોતે હયે હમ.

(દરવાજેમે મેં તતીયાં લાગ રહી.—વોહ રાહ.)

લયેલી—અબ મન મોરા મયે તોહે શોપ ચલી,
સૈયાં હમારા કરીઓરે યાદ.—અબ૦
નાઝકા પાલાથા દીલ મોરા જાની,
રખીયોરે વાકો કનઇયાં તું શાદ.—સૈયાં૦

બાબ ચોથા—પરદા દુસરા

મજનુકા મકાન.

બયેત.

મજનું—શામ રોઝ લયેલી આકે મીલેગી મુજે જનાબ,
ફુરકતમેં દીલકો મેરે નહાયત હય ઇઝતેરાબ.
સદમે કહાં તક હીજરકે અપના ઉઠાય દીલ,
આખું પહરકે જલનેશેં ચુલેમે જાયે દીલ.
અબ મયે જફાએ ઝાહેદકે કાબીલ નહીં રહા
જીસ દીલ પ નાઝથા મુજે વો દીલ નહીં રહા.

(દુરશે આએથે સાકી.—વોહ રાહ.)

મજનું—અય પીદર ઉસ માહશેં જલદી મીલાના ચાહીયે,
ઝરેકો મેહેરે દરખશાં અબ બનાના ચાહીય.
ઉસ દુરેયકતાશેં વાસીલ કીજીય સાહેબ શીતાબ,
અબરે બારાંસા નહીં મુજકો રોલાના ચાહીયે.

(વોહી રાહ.)

અબદુલા—અબ નહીં તું જેકો પ્યારે તલ મલાના ચાહીયે,
વસલકા સુન મુજદા શુક્ર હક બજાના ચાહીયે.
દમતે ગમશે તું નીકલ કર અયે મેરે આરામે જાં,
ફુલકર બાગે ખુશીમેં અયેશ ઉડાના ચાહીયે.
આશનાયારો લાને ખબર ભેજનકું મયેને અય પીસર,
દેર ઇતની હયેકે ઉસ કાસીદકા આના ચાહીયે.

(અંધાર દોડતા દાખલ હોતા હયે.)

(બયેત.)

અઇયાર—અયે સાહેબ ચર્નેપ સીસ કરતા હું,
મજનું સાહેબ રોવન.
લાગો અર રોરો રોવો,
અબદુલ રહમાનકો પડો સીકહત,
હયે કે વો તીનું દેસ છોડકે ભાગ ગએ.

(બયેત.)

અબદુલા—કયા અઇયાર સચ કહેતા હયે તું એ બાત,
મયે ખુદ દેખ આતા હું અયે નેકઝાત.

(ઇસ્કા આઝાર હએ—વોહ રાહ.)

મજનું—નીત ન્યા ઇસ ચર્ખેજા હીનજારકા આઝાર હયે,
મુજકોભી અબ શેહેરમે; રહેના બહોત દુશવાર હયે.
વોહ ગુલે ગુલઝારે ખુબી છોડકર મુજકો ગઇ,
બેવફા હુઇઆ હયે દીલમેં ખટકતા ખાર હયે.
જાકે અબ જંગલ બસાઉ એહી ઠાના દીલમે હું,
મુજકો વાહશત હો ગઇ રહેના યહાં બેકાર હયે.

બાબ ચોઠા--પરદા તીસરા.

જંગલ

બાંસ કાટતે કાટતે ભાઇ ગાંનાં જરાએ ગાંનાં
હરએક તહરાસે અપને જીકો જંગલમે બહેલાનાં.

હરીઆલીએ જંગલકી હએ હમેશા તખતે શીહાનાં,
હએ જંગલી હમારાં લશ્કર—મેવાર.
અરે બાહરે અરે હા ભલાજી બાહરે,
સારે જંગલકે હમ સરવર ક્યોન હોવે હમારે હમસર.
હમ હએ સબમે અફઝલ બહેતર,
નહી હમસા હએ સારે આલમમે જી શાન.
પાઊં આકે હમારે પરતા રોજ શએતાન,
અરે બાદશાઓકી રખતે આનોબાન તેઓનો બાન.
બાંકે નહી મુજસા કોઈ દાના,
પહેલા—તુંને મુજકો કયા જાંનાં,
દુસરા—અરે મુજેભી પએછાનાં,
બાકે મીઆ—મએ હું સબસેરે શીયાનાં,
સબ—અરે હાં શીઆનાંતો શીયાનાં,
ઘાસ કાટતે કાટને બાહ ગાનાં જરાએ ગાનાં,

("બાહાર આઈ હય ભરદે બાદએ"—ઓહ રાહ.)

મજનું—ફીરાતાં હયે હમે કાંહાં કાંહાં એહ કીસમતકા બદલ જાના,
અલમકે સખ્ત સંગ ઉપર, કાંહાં તક સરકો ટકરાના.—ફીરતા હએ.
ફીદરકે જાુલમને તુઝકો, વતનસે કર દીઆ બાહેર,
બીઆબાનોંમે યે ભટકે હયે મકાં અબતો વીરાના.—ફીરાતા હએ.
જીદર હો તુંમ ઉદર હું મયે, મેરી જીંદગી તુંમહીશે હએ,
ચલો રખ લે કદમ આગે, ન સમજીશે એહ ઘબરાના.-ફીરાતા હએ.

બાબ ચોથા—પરદા ચોથા

જંગલ

બયેત

મજનું—હયે લયેલી લયેલીકા નાંમ મુજે વીરદ દમબદમ,
હમે તેરે હી ખીઆલમે અએ માંહતાબ હંમ.
અએ લયેલી કબ મીલેગી મુજે આકિ અએ જાંન,
દુરીશે તેરી ગ. ગયા તું માંન યા ન માંન.
અરે જુજ તેરે દીલકો મેરે જરાભી નહીં કરાર,
કરતા હું લયેલી લયેલીકા વીરદ બેશુંમાર.

લકડહારે—બાઇઆ એ લયેલી લયેલી કાંહાં સરદ,
હમે ભરત કાહુએ લયેલી,
દીવાના હુવા એ મરદ.

દુસરા—એ હમે કએસ અબદુલ્લાકો પીસર
ચલો જાકે દેવે લયેલીકો ખબર

(જાતે હએ.)

મજનું—ઘરશેં ગઇ મેરી પ્યારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.
કુશેજો ઇસ્કકે ફંદેમે વોહ દુનીયાંશે કુલ છુટે,
મઝે લુટે ઉનોને જીનકે ઘરદાર સબ ગએ લુટે,
હમે વોહ ખાર દેતે હયે જો ગુલશનમેં હયે ગુલબુટે,
ખટકતે હયે મેરે દીલપર વોહ કાંટે લગકે જો ટુટે,
વો કાંટામેંભી નહી ખારી.-ના જાનું કાંહા સીધાંરી-ઘરશે૦

ફ્‌વા જો ઇસ્કમે મુશ્કીલ વોહી ઝરદાર હોતા હૈ,
કટા એ સરજો ઉલફતમેં વોહી સરદાર હોતા હૈ,
જો દીલકો છીન લે દીલબર વોહી દીલદાર હોતા હયે,
જો આંખે બંદ કર દેખે ઉસે દીદાર હોતા હૈ.
મયને રોરોકે રાત ગુજારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.—બરશી૦
મોહબતમે જો દીલ દાગે વોહી બેદાગ હોતા હૈ,
નફા હોતા હયે ઉસકા જોકે ઝર ઉલફતમેં ખોતા હૈ,
વોહ હસતા હય સદાજો દીલરૂબાકે ગમમે રોતા હૈ,
મીલાયે તનજો મીટીમેં વોહ અપને તનકો ધોતા હૈ,
લાખો સદમે સહેકે બીચારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી—બરશી૦
પડે નહીં ઇલમકા દફતર અલીફ બે તે ન હમ સીખે,
ન તખ્તી હાતમેં પકડી ન હક છુના કલમ સીખે,
ફકત ઇસ ઇસ્કકી મકતબમેં હમ નામે સનમ સીખે,
સીવા ઉલફતકે ઔર કુછ હમ નહીં અપની કસમ સીખે.
સીતમ ઉલફતને એ ગુજારી, ના જાનું કાંહાં સીધારી.-બરશી૦
(મજનુ જાતા હૈ.)

("અરે મન લુટ ગયા દીલજાની"—વોહ રાહ.)

લયેલી—અરે દેશ છાડ ચલે પરદેસી,
ચલે પરદેસીરે ચલે પરદેસી.—અરે દેશ છાંડ૦
રાહા દીસત નાંહી આએ કાંહાંપર,
મનકો જલાવે ઉદાસી.—અરે દેશ છાંડ૦
દેશભી છોડો, બેસકો છોડે,
છાંડ ચલે સબ બેશી.—અરે દેશ છાંડ૦

(પ્રીતકા નામ મત લે.—વોહ રાહ.)

લયેલી—આંશુવા ભરે મોરે નયેનન,
દીલરા કાંપે મોરા હો.—આંશુવા૦

દોહરા { જાને મનકા ભેદ મન જાને ન દીજો કોઇ,
પરખ કરનાર દુખકા મારો હોયે.— ટેક

{ ઉછલત છતીઅન હમે મોરી ઓર ચઢત હમે સાસ,
રૂપ સરૂપતો જલ ગયો દેહ બની જયું ઘાંસ.— ટેક

{ આગ જલાવે હાડકુ ઓર જલાવે માસ,
પ્રેમ જલાવે સબ કચુ ન રાખે જીઆકી આસ.— ટેક.

{ ચીંતાને સબ લુટ લીઆ જોબન ઓર આરામ,
પ્રીત મજાતો ચબ ચુકે વાંકા મત લે નામ.— ટેક

(કગનવો મારો કરશો સદક ગમોરે.—વોહ રાહ)

[illegible]ડહારા—સાજનવા તોરા જંગલમે કયા દુખ પાએરે,
મુખડા તોરા બતલા, વાકા નાહી તરસા.—સાજન વા૦
ગરીબ ખીચારારે, જાચત હમે માંરારે.
વાકી જાન જાકે બચા,
વો મરત હમે લયેલી,
મએ કહું કયા અલબેલી,
મજનુ વાંકા નાંમભી હામે હામે હામેરે.-સાજનવા૦

બયેત.

લયેલી—મુજે લે ચલો જલદ મજનુકે પાસ,
હું ઉસકે બીના જીનેશે મએ ઉદાસ.
કાંહા હયે કહો મેરા દીલદાર વો,
કાંહાં પા રહા હયે આજાર વો.

બાબ ચોથા—પરદા પાંચવા.

(બીનતી જો માગી.—ચાલ રાહ)

મજનું—બીનતી હયે માગી અએ ખુદા તુજશે,
દુખ મેરાએ સરશે ઉતારદે.—બીનતી૦
હમારે પર ગંમ દીદકા લયેલીકે,
વાકા આંખોશે મેરે ગુજારદે—બીનતી૦

બયેત.

મજનુ—કોઇદીન અગર જીદગાની ઔર હએ,
મગર હમને અપને દીલ મેકાંની ઔર હએ.
આતશે દોજખમે એ ગરમી કાંહાં,
એક મરગે નાંગાની ઔર હએ.
અએ લયેલી હીજરકાતો બહોત ગંમખા ચુકા.
બશ બાકી રહા ફકત એકહી મુદઆ.
યાને આનેકે અપનાં તું જમાલ બતા,
બદલેમેં ઉશકે અયે જાન મે ચલા.

(લયેલી આતી હુઇ)

લયેલી—આંખડીઆં ખોલદે.—બેવાર
પીઆ પીઆ મોહે દેખ જરા.—આંખડીઆં૦
આઇ હું માલને તુજશે અયે પીયારે,
અબ મોહેબી પાસ તોરે બુલા.—આંખડીઆં૦

(અતીશય શોભીત અંગે—વોહ રાહ.)

લયેલી-બોલ તું આંખે મજનુ, આગે ખડી હમ્મે સનમ તેરી લયેલી.
બોલ જરા તું પીઆરે, આગ ફીરાકકી જીસ્મ મેમ્મે હમ્મે ફેહેલી.
હાલ હોવા કયા તેરા મજનુ હામ્મે મજનુ મેરે મજનુ,
શીકલ બદલ ગઇ પીઆરી તોભી તુજકો યારણી પેયછાનુ.—ટેક.
સામ ચડી હયે તુજકો કાંટે ચુભે હયે બદનમે સારે,
બોલ લયેલીકુ જાની ભુલા મજનુ લયેલીકુ કયા પીઆરે.—ટેક.
બોલ અરે મજનું બોલ ગમસે મેરી ફટ રહી હમ્મે છાતી,
જલે એ જોબન મેરા જાલીમ મેરી મોહતભી નહી આતી.—ટેક.
બોલ યા મરની હું મયે મજનુ તેરી બોલ જરા આંખે,
જાનતી એહેસા ગરશ્ર પુડાઆ જેહેરકી મરતી વહી ખાકે.—ટેક.

(સરારા રે અરે બુલબુલ—વોહ રાહ.)

મજનું.—બોદા યા શુકર હમ્મે પરવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.
દીખાદ શુરતે દીલબર બની લાગેર તુ કયું જાની,
નહો રો રો કે દીવાની ન હો નાલાં ન ગમ ખાકર.
એહી આરમાનથી મેરી કે દેખુ તુજકુ હામ્મે પીઆરી,
વોહ હામ્મે ઉમેદ આઇ બર તુ જીતી રહે ઓ મેરી જાન.
હુવા હું મમ્મે તુજપર કુરબાં ખુશીસે મેમ્મે અબ જાઉ મર.
મીલેગે ફેર વાંહાં જાન ચલા મજનુ હમ્મે દેવાના,
વાંહાં દે આરામ વોહ દાવર મીલી લયેલી મેરી લયેલી.

(મજનું મર જાતી હૈ.)

(ગાધા શોચ કરે મનમાંરે—ચાહ રાહ.)

લપેસી.—મનકી આસ રહી મનમારે દીલકી બાત રહી દીલમારે.—ટેક,
લાગત આગ શીલગ રહેયા તન રે બદલી શુરત રએન જાગનસેરે,
ઉબલ ઉબલ રહી છતીઅન મોરી બુજે નહી તનકી અંગીઆરે.—ટેક.
બાવત જાન નાહી મોહેકાંવો બીજવા દીજો જમ રાજનકોરે,
મરન મરન અબ મરન ભલોરે ખાક મીલે અઐશો જીવનારે.—ટેક,
આવત હાઐ યાદ મોહે મજનુકી મજનુ કહે મજનુ મજનુરે.
તરસ તરસ માગું દરસ તેહારો શુરત સરસ બતલા સજનારે.—ટેક.
આરામ આજ તું બસ મનમાહી શાહેનકુ દરસન બતલારે,
ચરન ચરત શીસંકા હમરોરે દીલો માલા સાવરો સજનારે.—ટેક.

તમાસા ખતમ શુદ.

તમાશે છેલબટાઉ મોહેનારાણી.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

કુવા.

(મોહેના ઓર સહેલીઓમાં પાની ભરનેકો આતી હુએ.)

ગરબી—જીંજોટી.

(ભર પાની સહેલીઆં હમે દેતી સોહામની.— વોહ રાહ.)

સહેલી—નીર ગોરી ચલી ભરનેકો મોહેનારાણી.
નીર ભરન ચલી નીરત—ગરીઆં ઘરસે,
ભારી ઘઘર સરપે ધરે ચાલે ડગરસે,—નીર૦
લાલ લગો માથે ટીલક મીસી ભરે દાંત,
કાલે કાલે બાલ ઝુલે મેંહેદી લગી હાત.—નીર૦
પાયેલ પયેજનીયા બજે ગરવા ગોરે હાર,
રસ ભરી વોહ નયેનમે કજરે ચલે ડાર.—નીર૦
બપેડી વોહ ચોલી તંગ ગોરી છતીઅન દબ જાએ,
બીલ રહ્યો જોબના એહ ભર ભર ઉબરાએ.—નીર૦

હોરી.

(પાલાગુ કરજોરી—વોહ રાહ.)

મોહના.—કાહે સખીઆં કહુરી, પીઉ નાહી આએ હમારે.
પરદેસવા મોરે બાલમા ગએરે, છોડ એકેલી સીધારે,
કારતકમે જીઆ ધરક રહ્યોરી, આવેંગે બાલમા પ્યારે.—પીઉ૦
માસ ગયો વોહ તો રોએ રોએરે, આસ રહી મનમારે,
માગસરમે વાકી દેખ રહી રાહ, સેજ પલંગતો બીછારે.—પીઉ૦

પોસમે હોંસ એહી મનમાંની, કે સજના આવેંગે દોહારે,
પોસકે સાથ ગયા માહ સગરે, ન અબતક સેંઆં પધારે.—પીઉ૦
ફાગનમે લાલ પગડી રંગાઈ, બનડન બએઠી સંવારે,
પીચકારી ખેલુંગી સજનકે સંગ, અબીર ગુલાલ ઉડારે.—પીઉ૦
ચએતરકી હાએ ધુપ પડેરે, અગન પડત પીઉ બીનારે,
મનકી તો આગ બુજાવત ન આએ, કોએલા ભએ હાડસારે.—પીઉ૦
વઇશાખમે ભરભર આઇ બદરા, ઘટાકે ભએ રંગ કારે,
ગરજ ગરજ કર ચમકત બીજલી, છુપ ગએ સબ તારે.—પીઉ૦
ટપકત જેઠમે બુંદ મેહકી, પીઉ પીઉ પપેઆં પુકારે,
પીઉ બીન નયેન ન બહીઆં મોરી એહ, સાવનસેભી દુહારે.—પીઉ૦
આખાડમે ખુબ ખીલી ચંગલી, બચેડી મએ ગજરે ગુંદારે,
ગરવા પીઆકે મએ ડારુંગી હરવા સાવનભી સુંહી ગયોરે.—પીઉ૦
બાદરવાસે મોરી આસ ટુટી, લાગનસે બહી ધારે,
સાજન અબતક બાહ આએ નાહીરી, જોબન મીલા ધુલમારે.—પીઉ૦
(બટાઉ ઘોડેસ્વાર આત. હએ.)

ઠુમરી—પીલું.

(હો હો ચભગવે મોરી જાનરે.—વોહ રાહ.)

બટાઉ—મોહે પાનીઆ પીલા પનહારીરે,
ડગર ચલત મોહે પ્યાસ લગી.—મોહે પાનીઆં.
પયેર દુઃખત હએ—સાંસ ચઢત હએ,
છાહ ધરા હએં કારીરે.—મોહે પાનીઆં૦
દુર બહોત મોહે—જાના સુગરવા,
બરદે ઘઘરીઆં નારીરે.—મોહે પાનીઆં૦

હોરી—જીંજોટી.

(નરસીહોંના મેદાન અંદર—વોહ રાહ)

મોહના.—રાહાસુલ આએ કાંહાં પરદેસીરે,

પીઓ પીઓ જળ દીળ ભરકે.
નીર પીઓ તુમ ગોરે હાતનસે,
લાજ મનમા કછુ ન કર પરદેશીરે.—પીઓ૦

દાદરા.

(નૈનાગ ભર મારારે—વોહ રાહ.)

બટાઉ—અબ હમે જાના ડગર પનહારીરે.
મોપે મયા કોઇ નીર પીલાયા,
ભુલુંગા કછુ ન તો એ નારીરે.—અબ૦

ગજલ—દેશ.

(કયા મેઝાં આઇ ચમનમે—વોહ રાહ.)

મોહેના—અબર છાયા હએ શીઆહ આજ તુ મહેમાન રહે,
હમકો તેરેહી સમજકો તુ અએ નાદાન રહે.
બરક ચમકે હએ ઘટા છાઇ હએ કાલી ભરી,
બુંદ ચલતી હએ હવા કહેના મેરા માન રહે.
જીસ દમ આયા યાંહાં હમસે હુવા હએ સેર આબ,
રહેના લાજીમ હએ તુઝે હમપેભી એહસાન રહે.
ગરચે જાવેગા તુ ન રાહ મીલેગી તુઝકો,
કાંહાં જાતા હએ મુશાફર અરે અનજાન રહે.
તેરે આરામકે લીએ યાંહાં સબ મોજુદ,
એક સબ રહેના નહો ગરચે તો એક આન રહે.

ઠુમરી.

(અરે દેશ છાંડ ચલે પરદેશી—વોહ રાહ.)

બટાઉ—અરે જોબનારે પીલા મતવારો;
પીલા મતવારોરે—પીલા મતવારો—અરે.
લોચન તેરી, રસકી ભરીરે, સરસ સરૂપ તેહારો—અરે.

ગજલ.

(તફરકા હોતા હમ્મે અપેસાભી ગુલદામ કહી—એ રાહ.)

મોહના—હુસ્નકા અય્સા ખીલા કહીંભી, ગુલીસ્તાન ન હો,
ચેહરા અય્સાભી ન હો—સુરતે ના જાન ન હો.
શમસ અનવર એહ કીસ—આસમાનસે જાગી હમ્મે હુવા;
સાની જીસકા તો કોઇ—ખુલ ખુલે ગોરસ્તાન ન હો.
ગંજ બખ્શા હમ્મે ખુદા—હુસ્નકા તુને કય્સા એહ ભલા;
જીસો પરી અય્સે નહી—ઔર કોઇ ઇનસાન ન હો.
બખ્ત ઝમકે હમ્મે જર્ખાંપર એહ—બુલંદ નામકી અબસ;
યાસકા ખાનદાન શાહના—કખ્ખુ ગીનહાન ન હો.
કોન હોગા તુજવાં—ઔર કાંહાંસે આય્યે,
અપના તુ હાલ સુના—શરમસે ખાનદાન ન હો.

હોરી.

(લાગનકે દીન ચાર—વોહ રાહ)

બટાઉ—હું બેલબટાઉ મય્યે જાન—જાનકી કુવર હું મય્યે દેહેલી શેહેરકા.
સયેર કરનેકો મયે આયા ફીરત હું;
અબ અપની બતારે પીછાન—જાનકી—કુવરહું.

લાવની.

(ગુલ ચમનમે ખીલ્કુ છુપા.—વોહ રાહ.)

મોહેના—સુનો અમદાનગરકી હુંગી મય્યે મોહેના રાની,
ગુજરાત કે નહી બીચ મેરા કોઇ સાની.
આઇ સાથ સહેલીઆં કે મેરી કુવે પર,
રખ્ખ શુંમખળ રેશમી શરપે ધરી હું ખાધર.

બાવીંદ મેરે પરદેશ ગએ હએ બારે,
હો ગએ હએ બરસ બારા વોહ નહી પધારે,
જોબનકે બાંહારમે બની મસ્ત મતવારી,
અએ છેલબટાઉ સુરતપે તેરી હું વારી.
તું પાની પીલા મહોબતકા મુઝે અએ જાની,
ગુજરાતકે નહી બીચ મેરા કોઇ સાની.

(વોહીજ રાહ.)

બટાઉ—લગી લગી મુઝે બાન લગી તુ લુટ ગઇ દીલદાર,
સમઝ તુ અબસે સોહન પીઆરી—મુઝકો તેરા દીલદાર.
ભડક રહી હએ આગ મહોબતકી—હુવા મેરા તન ખાક,
બજુત લગાવોહ વસલકી મેરે—બનાઉં દીલકો પાક.
આયા પેચમે ચઢી ખુમારી—ફસા હુ મએ અનજાન,
કીઆ હએ દીલકો હવાલે તેરે—સમઝકે તુઝે નાદાન.
ઉડા ન બાતે ચતુર નાર તુ—બોલ યું હસકે,
ટપક રહે હએ લબોંસે તેરે બુંદે ભલા રસકે.
મસ્ત હુવા હએ મન લગી મોહન વોહ તેરી તલવાર,
સમઝ તું અબસે સોહન પીઆરી—મુઝકો તેરા દીલદાર.

ટપા—જીંજોટી.

મોહના—બલ બલ બકે જાઉંરે—રાજ હમારે,
લગા લે અબ દીલસે—બલ બલ.
પ્રીત બડી હમસે—તોરી માકીરે,
જાઉ તોપે જબ લાલારે—લગા લે અબ દીલસે૦

(જાતે હુએ.

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

મહેલ.

(ગાનેવાલી સાસ દાખીલ હોતી હૈ.)

ઝુલ્ના.

(ચાહત પ્યારે દીલબર દોનો—વોહ રાહ.)

સાસ—આઇ અબતક નાહી મોહનારાની,
ગઇ પનહારન બન કુંવર.—આઇ.
દેર લગાઇ—નાહી કોઇ આઇ,
ગઇ અકેલી સોહાગન કુંવર.—આઇ.

(ગાનેવાલી દાખીલ હોતી હૈ.)

કાહારવા.

(ખુશહાલી ખુશહાલી ખુબ આજકી ખુશહાલી.—વોહ રાહ.)

કહે આજ કુવે પાસ ઇતની દેર ક્યું લગાઇ.
ઇતની દેર ક્યું લગાઇ—ઇતની દેર ક્યું લગાઇ,
કુવે અંદર ઘડા ગીરાયા—રસ્સી આંચી છુટી,
સામીઅનકે સંગ ખેલ રહીથી—યા કીસનેથી લુટી.—કહે.

ઠુમરી—પીલુ.

(હોજી મન લુટ ગયો દીલજાની.—વોહ રાહ.)

મોહના—સુનો મેરી સાસ ખફા નહી હોના,
ખફા નહી હોનાજી—ખફા નહી હોના.
મેરા ભાઇઆ મોહે મીલા કુંવર,
દેખ મુજે આયા રોના—ખફા નહી હોના.
લાઇ મૈં ભાઇકો—સાથ યાંહાં ઘરકો,
એક રયેન બસેરા યાંહાં દેના.—ખફા નહી હોના.
જાવેગા કલ વોહ અપની સફર પર,
જો હુકમ હો સાસ કહેના.—ખફા નહી હોના.

ગજલ.

(ગયરતન આઇ તુજકો કુછ યાર બેશરમ.—વોહ રાહ.)

સાસ—અંદર ન ઉસકો લાતા તુ યાંહાં કયું અગી નાદાન,
કયે કહે ઉસકો આપના હમ યાંહાં મહેમાન.
ભાઇ હમ્મે તેરા વોહ મેરે ફરજંદકે બરાબર.
જા હાત પાઉં ઉસકે ધુલા—લા તુ નહલાકર.
પહેના એહ જોડા ઉસકો શીતાબીસે જા જરરીન,
એસી હમ્મે તેરા ફરજ તેરા દીન ઔર આઇન.
ખાનેકી મયે તજવીજ અબહી જાકે કરૂંગી.
જો કુછ કેહ એ મોજુદ વોહ સબ આગે ધરૂંગી.
ન ઠયેર યાંહાં મોહેના તુ દેર ન અબ કર.
આયા હમ્મે કયે મુદ્દતસે તેરાં બીરાદર.

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

રસ્તા.

(મોહનાકા ખાવીંદ હાથમે શામાનકો ઝોલ્લી લેકે દાખીલ હોતા હુએ.)

પદ.

(સુન માહારાજા ખુશ હો મનમે.—વોહ રાહ.)

ખાવીંદ—ભટકા હુ મયે બાગ બગઅ તગ શહેર બહોત ફીર આયારે,
અમદાનગર મયેને છોડા મેરા—છોડી મોહેના રાનીરે.
સફરેકો નીકલા બનકે સોદાગર—ખજાના ખુબ કમાયારે,
મુલતાન ગયા ઔર દીહલી દેખી—લખનો દેખા નગીનારે,
દેખા બંગાલા સારા મયેને—ચુડીઆં કલકતેકી લાયારે,
કશમીર દેખા લાયા દુશાલે—દેખી મથુરા રાનીરે.

કાશીમે જા તીરથ કીયા મયને—ગંગાજલભી લગાયારે,
બીજાપુરકે ગુંબજ દેખ—ગુલંકડેકો કીયારે.
દખનમે મએ રહા બરસ દો—રંગ તો ખુબ ઉડાયારે,
સુરત શહેરમે આયા હુ અબ અમદાનગરકો જાઉંરે;
મોહેના જા મીલુંપારી—ઓસે મીલા દે ખુદાયારે.

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

મહેલ.

(મોહેનાકી સાસ ઓર દેવર હુંસરાજ દાખીલ હોતે હૈ.)

(લાજ રખલે શ્યામ મોરી.—વોહ રહા.)

સાસ—નાકી નાંકી ઉઠી હંસરાજ હો, નાકી ઉઠી વોહ મોહેના રાની.
ભાવજ કેહ કલ લાઇ ખસમકો,
જંગવાકિ રહી દગાબાજ હો—નાકી ઉઠી૦
ઓર ભાઇ હમે—કાત ગઇ વોહ,
નાકી દીમત વોહ આજહો—નાકી ઉઠી૦

કાહારવા.

(ચારે તીન પૈસે શેર મછલી.—વોહ રાહ.)

હુંસરાજ—શક આવે મોહે મોરી માતારે,
નાકી બીગાનો વોહ એસી હમારો,
કોઇ ઓરકી હમે મત્ર માતારે.—શક૦

ગજલ—અસાવરી.

(અગર યું હરદમ તું જારી કરેગી.—વોહ રાહ.)

સાસ—ખસી વકતકી પાસ ઉનકે તો જાએ,
દેખકે અપને એહ શકકો મીટાએ.
અગર મોહેનાને કીઇ નાપાક દામન,
ઉસકો વંહી આગસે જલાએ.

યાર જો હએ યાંહાં ઉશકા વોહ મુજી,
એહ પંજરસેહી ઉસકે મુરકા કટાએ.
દેખે વોર કીસ જાએ પર હએંગે દોનો,
જાંહાં છુપે હએ વાંહાસે પતા મીલાએ.
તું ચલ મેરે ફરજંદ લે ભાઇકા કીના,
ઘરકી હમારે એહ હુરમત બચાઓ.

(જાતે હુએ.)

બાબ પહેલા—પરદા પાંચવા.

બાગ.

(મોહેના ઓર બટાઉ ઝરૂખેપર બયઠે હુએ.)

(અબ ઘરવા જાને દે.—વોહ રાહ.)

મોહેના—મધ ભરીઆં નયેનારે, હો સજન, મતવારીઆં.—રસીક.
ફુંદરીઆં, ટસકીઆં, ભીંગા દીઆ, સોહનીઆ સરસ લાગે.—મધ.
મધવા પીવત હું ભરે ભરે, પ્રીતકો પાવત હું નીંદર લાગે,
છેલા બલહારી જાઉં મર મર,—મધ ભરીઆં નયેનારે.

ગજલ.

(આહે જફાઓ જોર કરે.—વોહ રાહ.)

બટાઉ—દીલબર તુ દે મું ઇશકકી નહી જામ ભર સનમ,
મસ્તીકી લહેર આતી હએ અબ લહર પર સનમ.
દુનીઆકા દોનો દેખા તમાશા એહ ઇશકમે,
એહ આઇનેકુ હમસે અમસ દુર કર સનમ.
લેજ્જત સમાઇ સારી જેહાંકી હએ ઇશક બીચ,
ખુમાર હમકો મયેકી એહ હએ નાજે તર સનમ.
આતશ હએ ચમકે આંખોમે અબ ઓરહી તેરે,
જળ જાઉ ઉશકા રોલા તુ ગીરાએ ગર સનમ.

આરામો ચયેનકી એહ હએ નૌબત અએ દીલરૂબા,
બાજારે ઇશક ગરમ રએ તા સહર સનમ.

તીલાના.

(તદરે તની નીત.—વોહ રાહ.)

મોહેના—લાગોરે જાની પીતમ લાગો ગરવા,
મોરે ગરવા—બન હરવાં.—લાગોરે જાની.
ગરમ ગરમ બોસે લેવો કયું ના,
રહો સજના એક રજના.
વા—રી—મો—હે—ના—સ—જ—ના—
ની—ત—ર—મ—લે—વો—ના—લાગોરે જાની.

(મોહેનાકા દેવર હુંસરાજ એક ખીડકીમેસે ઝુકાતા હુએ.)

હોરી.

(તુમ કયેસે બહુજી દલગીર—વોહ રાહ.)

હુંસરાજ—તુને કયેસી, એહ કીઇકી તકસીર.
નાહી ડર કીનોરી,
જાઉ મએ જલદી, માત લે આઉં,
મન તુને ફેર બાનોરી—તુંને.

(જાતા હુએ.)

(નંદજીકો લાલા મોરા—વોહ રાહ.)

મોહેના—છુપ જાઓ છેલા મોરે—છુપ જાઓ છેલા,
આવત હએ યાંહા સાસ મોરી—ટેક.
ઝરૂખેકે બાહેર અબ, ફેંકોજી દુશાલા,
ઉતરો મોરે સજન, એહ હએ ફાંસા હમને ડાલા—છુપ.
બાગકે તુમ બીચ જાઓ, છુપો મેરે લાલા,
આઉંગી મયે પાસ તોરે નાહી હો મતવાલા.—છુપ.

(હુંસરાજ ઔર સાસ દાખીલ હોતે હુએ.)

મરસીઆ.

સાસ—અરી બેસવા તુને એહ કયા કીઆ,
મેરે નામપે ટીકા કએસા દીઆ.
મોહેના—સમઝતી નહી હું તુમહારા કહા,
કહો સાસજી હમસે કયા હએ હુવા.
સાસ—મુઝે પુછ અબ તું ન તેરી ખતા,
તેરા યાર હએ કાંહાં છુપા બતા.
મોહેના—કહો રખતે બટા હો કયું જી ભલા,
અગર હો ખતા મેરી કાટો ગલાં.
સાસ—વોહ તેરા કાંહાં આજ હએગા સગા,
કી જીસકે લીએ તુને કીઆ દગા.
મોહેના—મોરી ગરચે હુઇ હો ખતા દો બતા,
ન અપેસે બહાનેસે મુઝકો સતા.
સાસ—કરંગી મએ રૂસવા તુઝે અબ સદા,
કે ફરજ અપની તુને કીઈ ન અદા.

ગજલ.

(બહાર આઇ ભરદે બાર.—વોહ રાહ.)

મોહેના—ખુદાયા હમપે એહ આઇ બલા એહ નાગાની હએ,
ગજબ હએ સખ્ત આફત હએ કબાહત ઓર ગેરાની હએ.
સીતમ કરતે હો તુમ મુઝપર સતાના યું નહી અછા,
સુની હએ એહ બાત ઝુઠી કહો કીસકી જબાની હએ.
અરે હું બેગુનાહ હએ હુઇ કહો તકસીર કયા મેરી,
ખતાકે દાગકી મુજપર નહી કુછભી નીશાની હએ.
મેરે એહ પાક દીલ હયેગા, બદન ખાલીસ હએ એહ માનો,
ચમકતી પારસાઇસે મેરી રોશન પેશાની હએ.

કીસીને દુશમનીસે એહ ગીલા મેરા કીઆ હોગા,
તાઆજજુબ હું કે તુમનેભી ગલત એહ બાત માની હએ.
અગર મનજુર હો તુમકો મુજે રૂસવા કરો જેહાંમે,
જો રૂઠો આપ હમસે તો ખુદાકી મેહેરબાની હએ.
બતા વાર ગરચે હુંગી મએ ન દેખું સુરતે આરામ,
કટાને સરકો અપને અબ ખડી મોહેના એહ રાની હએ.

(આશકને કયેસી કીઇ બેવફાઇ—વોહ રાહ.)

સાસ—ન મએ તુઝકો અએ બેવફા જાનતીથી,
કરેગી ન તું યું દગા જાનતીથી.
ગઇ અપને ખાવીંદસે તું બદલ અબ,
તેરે દીલકો મએ તો સફા જાનતીથી.
તેરી ઉમરકો જબકેથી મએભી નાદાંન,
ન ખાવીંદસે દુસરા જાનતીથી.
બતાકી તેરી મૌતકી બસ સજા હએ,
તુઝે મએ નરી બેસવા જાનતીથી.

(મયેવારી કરવટીઆં લેને દે.—વોહ રાહ.)

મોહેના—હો મોહે દોહાઇઆં લેને દે,
ધીરજ ધોરજ ધર સાસ હમારી.—દોહાઇઆં.
તલેમે મારી ડારૂં કલેઆંરે,
કસમ લઉ મોરી અખીઅનકે.—દોહાઇઆં.

(ફાગનકે દીન ચાર.—વોહ રાહ.)

સાસ—સત અગર હો તુ નાર;
કલરી, નગરી હુજુર દો તું નાગ ડસાલે.
મોહેના—સોગંદ લઊંગી.—નાગ ડસાઊંગી, સતીય લઊં સનગાર,
સાસ—કલરી, નગરી હુજુર દો તુ નાગ ડસાલે. (જાતે હએ.)

બાબ પહેલા—પરદા છઠા.

એક બાગ.

(છબબટાઉ અકેલા ફીરતા હુએ.)

ઠુંમરી—પીલુ.

(એઠી હમ્મે તોરી બતીઆં સગરી.—એ રાહ.)

બટાઉ—આઇ નાહી વોહ મોહેનારાની, જી ન લાગેરે,
જી ન લાગેરે—મોરાજી ન લાગેરે—આઇ નહી.
રાહા દેખત મમ્મે બયેડું કાંહાં તગ,
અબતો દુઃખ રહી નયેના મોરી, જી ન લાગેરે—આઇ નહી,

(મોહેના દાખીલ હોતી હુએ.)

(દુધ બેચને મમ્મે ના જાઉરે.—વોહ રાહ.)

મોહેના—સુન સાવરે તુ સીખકો સૈઆ—તોરે,
ભેસકો બદલકર જોગીકો લીબાસ—સુન સાવરે.
કસમ સોહે ન લઉ—અખીર લગા તું મોહે.
સબકોભી છુના જાની,
તેપરે સોહનીઆં અબ મોરી સબ આસ—સુન સાવરે.

(જાતે હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

(મોહેના, સાસુ, હંસરાજ, ઔર સબ રઇયત ખડી હુએ.)

એક ચૌગાન.

(મેરા રાજ લીઓ, મેરા પાટ લીઓ.—વોહ રાહ.)

મોહુના—મેરા ઘાત કીઓ, મેરા મત લીઓ,
મોહે દેખત રહી સગરી નગરી.
અબ ભીત બહી નાહી, સાસ મમ્મે હું,
નાહી અબતગ કાહુથી હું ખાગરી—મેરા ઘાત.

(નાગ નીકલતી હુએ બટાઉ જોગીકે લીબાસમે દાખીલ હોતા હુએ.)

ગાના.

(કર કર.—વોહ રાહ.)

સબ—ધીર નાર ધર ધર કર સબર,
જોગી હમે ઇશ્વર આયા ધીર ધર.
પરવર પર કર તુ નજર,
દીલમે ન રાખ કુછ તુ ડર.
જોગીકો પ્રીતાપ લે તુ સરપર,
ધીર નાર ધર ધર કર સબર.

જીલ્લા.

(આજ બગીચોમે બાલમ,—વોહ રાહ.)

મોહના—સુન દુખીઓક ભજન,
હમપે કરમ કર દીજો રહમ—સુન.
માપે બટા સાસને એહ રખા હમે,
તોરી મહેરબાંહી બચ જાએ હમ—સુન.

(બટાઉ અતર સબકો બગ ના હુએ.)

અંગ્રેજી ગાના.

(લુસી નીલની રાહ.)

સબ—તેયાર હમે દો નાગ, તેયાર હમે દો નાગ,
તુ મોહેના અપના સત બતા, કે સુબા જાએ ભાગ.
સાસ—તુ કર ન દેર મોહેના, આયા હમે અબ વોહ વકત,
બટાઉ—ન કર ફીકર તુ મોહેના, બુલંદ હમે તેરા બખ્ત,
સબ—તેયાર હમે દો નાગ—તેયાર હમે દો નાગ,
તુ મોહેના અપના સત બતા, કે સુબા જાએ ભાગ.

ગઝલ.

મોહના—મુઝકો હમે મેરે રાસ્ત એહ પયમાનકી કસમ,
ઓર રાજ મેરે સારે હમે પીનહાનકી કસમ.

ખાવીંદ મેરે ઔર એહ જોગીકે ફક્ત ગીવા,
મુઝકો છુઆ ન ઔરને હમ્બે જાનકી કસમ.
ઇન દોનોકે સીવા અગર કીસને હો અપના હાત,
મુઝકો લગાયા હો તો હમ્બે ઇમાનકી કસમ.
કહેતા હું રાસ્ત ઝુઠી નહી હમ્બેગી એહ જબાન,
ઇસ નાજકી કસમ હમ્બે મેરી શાનકી કસમ.
ગર હુંગી રાસ્ત તોહી મમ્બે આરામ પાઉંગી,
વરને મરૂંગી જહેરશે યજદાનકી કસમ.

(નાગ નહી દસતા હમ્બે.)

અંગ્રેજી ગાના.

(દર ચાલે હાલે દીલમાં નોધી લો.—વોહ રાહ.

સબ—સબ જગમે મશહુર હોંગીજી—મોહેના રાનીકી રાસ્તી.
મોહેના—ખાતરી હુઇ તુમહારી અબ,
બટાઉ—સાસને ગીરાયા ગજબ.
સાસ—ઝુઠી હમ્બે એહ બાતે સબ,
સબ—જીતી રહે તુ મોહેના.

(કોરસ.)

મોહેના—હમને બતલાયા હમ્બે સત.
બટાઉ—મોહેનાકા હમ્બે રોશન બખ્ત,
સાસ—મેહેરબાં હુઇ હોગાં કીસમત.
સબ—જીતી રહે તુ મોહેના,

(કોરસ.)

મોહેના—અબ શહેરે શહેર ફયેલેગા નામ,
બટાઉ—તેરા સાથી રહે આરામ.
સાસ—ચલ અબ તો હુઇ હમ્બે સામ,
સબ—જીવી રહે તુ મોહેના. (જાતે હમ્બે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

બાગ.

(મોહેનાકા ખાવીંદ ઔર સાસ દાખીલ હોતે હુએ.)

લાવણી.

(ચલ બાત છોડ દે કાહાના.—વોહ રાહ.)

ખાવીંદ—અબ બાત કીસકે વોહ કહેના,
        કહેનાજી મુઝે સુનાના,
        કયા મોહેના હુઇ હએ બેઇમાન,
સાસ—તોરા હએ ઉસને તો પયેમાન.
ખાવીંદ—કોન હયેગા ઉસકાજી આશક,
સાસ—વોહ છેલબટાઉકી હએ માસુક.

ઝુલે.

ખાવીંદ—કાંહાં છુપા હએ વોહ નાપાક
સાસ—કર સીના તુ ઉસકા ચાક,
ખાવીંદ—બનાઉ જલા મએ ઉસકો ખાક,
દોનો—અબ ન ચુપ રહેના—કહેનાજી મુઝે સુનાના. (જાતે હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

બાગ.

(બટાંઉ સએર કરતાં હુએ, મોહેના આતી હુએ દોનો બગલગોર હોતા હુએ.)

ગજલ—ભયેરવી.

(હોતા હએ એક આનમે અબ કામ હમારા.—વોહ રાહ.)

મોહેના—સજતે હએ સજાવટસે કયા આસમાનમે તારે,
        બદલે હએ હરએક રંગ એક હરઆનમે તારે.
        કીસ તોરેસે એહ બાગ બના હયેગા ફલકપર.
        ઝુલે હએ બઅંદાંજ ગુલીસ્તાનમે તારે.

બાગબાં હમ્એ કમર ઔર એહ અફલાક હમ્એ ગુલસન,
ફુલોં હમ્એ ઉગે આરજે બનદાનમે તારે.
જોહરી કહો ગરચે એહ માહાતબ બનાં હમ્એ,
ગોહરકે બદલ ફીરતે હમ્એ પુકાનમે તારે.
મીરરીખ હમ્એ ખડા સુરખરૂ સાલાર સમોંકા.
સફ બાંધ ખડે સારે હમ્એ મયદાનમે તારે.
બાદ મરગકે ગર હમકો લીજાવેગી વોહ કીસમત,
બન જાએંગે હમ ચરએ બે પાવાનમે તારે.
અખતર વોહ હમે દેખ યાંહાં આરાણસે બયઠે,
કહેંગે કે ગીરે હોગે દો બોસ્તાનમે તારે.

હોરી.

(ખબર મોરી બારીકી લા દીજોરે.—વોહ રાહ.)

અટાઉ—મોહે મધવા પીલા દીનોરે—ફુંક દે જાદુ આ,
મધવા પીલા મોહેમસ્ત બનાયો,
દીએપે તોરે રૂપકે જલા દીનોરે—ફુંક દે જાદુ આ.
આપ મીલી સોસે—મનમે સમાઈ,
મોહેકો સાથ અપને મીલા દીનોરે—ફુંક દે.
મતવારી આપ બની પ્રીત મેરે,
મોહેબી મોરે મનસે ભુલા દીનોરે—ફુંક દે.

ગજલ.

(બાહર આઈ દે ભરદે બાદ.—વોહ રાહ.)

મોહેના—મજા જો આજ હમ્એ પાયા, ન પાયા હમ્એ કબુ અએસા,
ન ઉલફતકા મયે શીરી,-ચખાયા હમ્એ કબુ અએસા.
તેરી ચશમોકે વરગીસમે,-હુઈ હું મુબતીલા જાલીમ,
ન કાજલ આંખોંમે તુને લગાયા,-હમ્એ કબુ અએસા.

તજલ્લી તુઝમે જો હએ એહ,-ન હોગી મહેતાબમે,
ન જલવા શમસને અબતગ, દીખા હએ કબ્રુ અએસાં.
ન જાનુ કોન હુંગી મએ,-ન હએ માલુમ હું કાંહાંપે,
હમારા હોંસ ન હમને ભુલાયા, હએ કબ્રુ અએસા.
તુહી આરામ હએ મેરા,-તુહીં હએ જીંદગી મેરી,
ન આંખોંમે મેરી કોઈ,-સમાયા હએ કબ્રુ અએસા.

દાદરા.

(રયેન બીતીરી.—વોહ રાહ.)

બટાઉ—મોહેના મોરીરે—તોરી અખરીયાં હએ જાદુ ભરી,
મોહે છુપા રખ—ગોરે સીનેમે.
એહ પ્રીતકી ગડ હએ દોહોરીરે.
દુજેકે હાતો ન ફસતા કબ્રુ મએ,
ફસાયા તુને બરજોરીરે.
કુવેપરહી બાહાવરો કીનો મોહે,
જો નયેના રસીલી મરોરીરે.
કબતગ યુંરી છુપકે આવેગી,
કારો રયેનમે તુ ગોરીરે.
ચલ બાગમે અબ સયેર કરે હમ,
રતીઆ રહી અબ થોડીરે.
મોહેના—રયેન બીતી સારીરે—દે જાને બલહારી,
છુપકે રહો મોહન યાંહાં હમારે,
અબ મોએ જાને દે મએ વારી.
સાસ ઉઠેગી શોર કરેગી—દુખમાપેગીરાયેગી ભારી.
(મોહેના જાતી હએ બટાઉ સોતા હએ, મોહેનાકા ખાવીંદ હાખીલ હોતા હએ.

લાવની.

(દીન બરૂહક હમ્મે યજદાંપરસ્તી.—વોહ રાહ.)

ખાવીંદ—એહી સોયા ચંડાલ વોહ મુજી, પહેન મેરે કપડે બદકાર,
સરકે ઉસકે મયે બનાઉં ટુકડે, ખયેંચ લગાઉં મયે તલવાર.
બારા બરસપે આયા યાંહાંપે, દેખનેકો મેરી મોહેના,
વફા નહી કીઈ મુઝસે ઉસને, દુખ હમારા કયા કહેના.
છુટને પાવેગા ન મેરે એહ હાતોંસે અબ તો મુજી,
પુરી હુઈ હમ્મે આજહી ઈસકી, જીંદગીકો સારી બાજી.
કર સજા મયે દીલાઉં બદલા, ઈસકો લગાકે યેહ સમશીર
ગીરાઉં ઉસકે તન બદનપર મોતકી ભારી જનજીર.
છોડુંગા ઈસકો નહી મયે હરગીજ જાને નહી દુંગા જીનહાર,
સરકે ઉસકે મયે બનાઉં ટુકડે, ખયેંચ લગાઉં મયે તલવાર.
(તલવાર માર ચલા જાતા હમ્મે, મોહેના દાખીલ હોતી હમ્મે.)

દાદરા—પીલુ.

મોહેના—ઓ જાન સરન મર મર તન ખાકમે મીલાઉં,
જાગોરે જાગો પીઓ—હારો તોરીરે મોહેના.
ઝર ઝર ખુન લાલ બહાના અખીઆનસે,
ઉઠોરે જાની અબ તુમ ઉઠોરે જાની.—જાગોરે જાગો.
(ખંજીર માર મરતી હમ્મે, ખાવીંદ દાખીલ હોતા હમ્મે.)

લાવની.

(ગુલ ચમનમે ખીલ્લુ છુપા.—વોહ રાહ.)

ખાવીંદ—ભર જોબનમે તુતો નીકલ ગઈ મેરી મોહના,
કયા યાદ તેરીમે રાતે સદા હમ રહેના.
તુ ખીલીરી જયેસી બાગકે બીચ ચંબેલી,
કાંહાં છોડ ગઈ તુ મુઝકો મેરી અલબેલી.

તેરે મૌતને મુઝકો જખમ કીયા હએ ભારી,
મોહેના તુ મેરી દોલતો ધનથી સારી.
બદનામ કીઆરી તુને મુઝે અબ જગમે,
જોશ ખાકે ઉછલ હએ રહા લહુ અબ રગમે.
ઓ મુવા મએ કીસસે જાકે દુખ એહ કહેના,
કયા યાદ તેરી મે રોતે સદા હમ રહેના.

(ખંજર મારને જાતા હુએ, બાવા આદમ દાખલ હોતા હુએ, ઔર જમીનમેસે એક પરી નમુદ કરતા હુએ, પીછે બટાઉ ઔર મોહેના દોનોકો જીતા કરતા હુએ ઔર મોહનાકો બટાઉકો દેતા હુએ, ઔર મોહનાકા ખાવીંદકો ઓ નમુદ કીઇ હુઇ પરી બક્ષીસ દેતા હુએ.)

દાદરા—કાફી.

(કંગનવો મારો કરશે સરક.—વોહ રાહ.)

સબ—મોહેના મીલી હમકો હમારી પ્યારી હો,
હએ ખુદા હમપે મેહેરબાં,
છુડાઈ સખ્તીઈ જાં—મોહેના.
બટાઉ—મોહેના પીઆરી રે,
મોહેના—છેલબટાઉ તેહારી રે,
ખાવીંદ—ગાએ ખુશીકે જી ગીત,
બટાઉ—લાગી હમારી લગન,
મોહેના—હરએકકો મીલી મોહના.
ખાવીંદ—આઇનદા દીઈ વોહ યજદાંને હમકોજી યારી હો.

ખતમ શુદ.

સુચના.

આ ચોપડી નીચલાં ઠેકાણાંપરથી મલશે.

કોટમાં—બજારગેટમાં શાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—એરચશા ફરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંમપનીમાંથી.

બાહેરકોટ—બાટલીવાલા મોહલામાં નં. ૭૨ વાલા ઘેરમાં મેરવાનજી એદલજી બાંમબોત પાશેથી.

પાયધોની—કોલસા મોહલાનાં નાકાપર બુમબાખાનાની સામે મરહુમ કાજી ઇબિરાહીમનાં ભાઇઓની દુકાણપરથી.

ભીંડીબજાર—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા નુરદીન બીન જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.

સસતા ભાવ. સસતા ભાવ.

અલાદીનનો ઓપેરા.

અસલ કીમત આના ૬, હાલ આના ૪.

હવાઈ મીજલસ.

અસલ કીમત આના ૨, હાલ આનો ૧.

[illegible]માં—ઉપર જણાવેલા બુકશેલરની દુકાનેથી.